

Soldater i Björkvik (hämtat ur Björkviks sockan av Mörner).

Johan Gustaf Edlund var soldat men slutade som självägande bonde.

Carl Johan Alfred Jansson var soldat men blev skogvaktare och fjärdingsman.

Anders Fredrik Hvid var soldat och fick den indelte soldatens vanliga lott, att bli gratialist.

Anders Fredrik Hvid bodde i ett soldattorp vid Sandstugan. Han var ett original och tillhörde den fordom icke ovanliga typen av knektar, som mest voro kända för sin färdighet att "dra historier". Det var kanske hans sätt att betala den traktering, varpå han gärna vid sina besök i gårdarna lät bjuda sig. Men det kunde därvid hända, att interiörer från en gård drogos fram som muntration i en annan. Så var den stora sparsamheten i komminister Per Gustaf Lundgrens hem ett tacksamt ämne för Hvids berättelser. Där smakades aldrig

färsk potatis förrän på hösten, då den var väl mogen. En gång, då Hvid satt i komministerns kök, fick han av den välvilliga jungfrun en varm nygräddad pannkaka. Men i detsamma kom pastorskan in, Hvid, som befarade, att hon skulle ogilla jungfruns frikostighet, stoppade kvickt pannkakan innanför rocken. Men, aj, den brändes, och Hvid måste luta sig fram och hålla fast den. "Hur ä de Hvid?" frågade pastorskan. "Oj, oj, ja feck så ont i magen", sa Hvid. - "Va ska vi då hitta på att bota Hvid med" sa pastorskan. - "Åh, de går fälle över", sa Hvid och försvann ur köket så kvickt som möjligt.

Hvid tog ofta, mot vederbörlig ersättning, långa kommenderingar för andra; ibland kunde han få en ko som betalning. Han var den siste soldaten på Livkompaniet, som bar "kompaniväskan", i vilken order sändes från kompanichefen till soldaterna, innan den allmänna posten började anlitas. Kompanichefen var då kaptenen baron Adolf Teodor Ad~~l~~eswärd på Gustafsvik (f. 1835). Han var i hemmet en besvärlig herre, men sitt kompani älskade han, och då Hvid kom, sken han upp och tog sig en långspråkare. När Ad~~l~~eswärd dog i Stockholm 1881, reste fanjunkare Carl August Pettersson och flera soldater från Björkvik upp till begravningen.

Ja, det berättade Hvid, och mycket annat därtill.

Hvids hustru, Johanna, åvar en duktig kvinna. Makarna hade flera egna barn, men Johanna fostrade dessutom 7 fosterbarn. Prosten Knut Klingberg uttalade vid hennes frånfälle 1897 från predikstolen några minnesord över hennes vackra livsgärning. Efter hustruns död kunde Hvid inte reda sig ensam, utan intogs i Klubbetorps ålderdomshem, där han år 1904 vid hög ålder slutade sina dagar.